

ת"פ 37729/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 37729-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עמית אליתים ועו"ד עדי נשר
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אסיל מקאלדה

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של **תקיפה סתם** - סעיף 379 לחוק העונשין ושתי עבירות של **איומים** - סעיף 192 לחוק העונשין. בתמצית, בסוף חודש מאי 2023 הנאשם תקף ואיים על אמו הביולוגית ואמו החורגת מספר פעמים ככל הנראה על רקע רצונו לקבל כסף לשם רכישת סמים.

הנאשם צירף תיק נוסף - ת"פ 58571-07-22 - חזר בו מכפירתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות של **תקיפת סתם (בן זוג)** - סעיף 382(ב) לחוק העונשין, **תקיפה הגורמת לחבלה של ממש (בן זוג)** - סעיף 382(ג) לחוק העונשין ו**איומים** - סעיף 192 לחוק העונשין. בתמצית, במספר מועדים בחודשים יוני ויולי 2022 תקף הנאשם את אשתו בביתם באמצעות בעיטות ואגרופים וגרם לה לחבלות בזרוע ובכתף, בכף הרגל, בגרון ובפלג גופה העליון עד שנאלצה להימלט עם אחיו של הנאשם לביתו. בנוסף, לקח הנאשם מידיה של אשתו את הטלפון שלה ואיים שיעשה לה פדיחות עם תמונותיה.

בגין התיק העיקרי, הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח מתאריך 30.05.23.

בגין התיק המצורף, הנאשם נעצר מאחורי סורג ובריח מתאריך 22.07.22 ועד לתאריך 18.09.22 בו שוחרר למעצר בית.

בתאריך 13.11.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

מטעמו של הנאשם העידו המתלוננות בתיק העיקרי אמו ואמו החורגת, טענו שהנאשם בסדר עכשיו, ביקשו לבטל את התלונה וטענו שהנאשם יקבל טיפול על ידי עובדת סוציאלית.

במסגרת טיעוניה, המאשימה הגישה את תמונות המתלוננת בתיק המצורף (ת/1) והמידע הרפואי שלה (ת/2). המאשימה הפנתה לעובדות כתבי האישום וטענה שבמעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים של שמירה על בטחון המתלוננות ושלוות נפשו ודאי כאשר העבירות מבוצעות בתוך המשפחה.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל תיק. בתיק העיקרי ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל ואילו בתיק המצורף ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וזאת תוך שהפנתה לפסיקה רלוונטית.

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ת/3) וציינה שאמנם הנאשם הודה בכתבי האישום המתוקנים אולם רק בתיק העיקרי חסך את עדות המתלוננות בעוד שבתיק המצורף, עדות המתלוננת, שחששה מפני הנאשם, כבר נשמעה. המאשימה הפנתה את בית המשפט לכך שבעוד הנאשם מנהל את התיק המצורף, ביצע את העבירות בגין הוגש כתב האישום העיקרי. בנסיבות אלה ובהיעדר פניה לשירות המבחן, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצעו של כל מתחם ולהטיל עליו בנוסף ענישה צופה פני עתיד וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד מאחר שמדובר בסוג דומה של עבירות (אלימות במשפחה) אשר נעברו על רקע דומה. לעמדתה, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טענה שעבירות האלימות שביצע הנאשם אינן ברף הגבוה וכי מאז שביצע את העבירות בתיק המצורף, התגרש מהמתלוננת וניתק עימה קשר. באשר לתיק העיקרי, העבירות בוצעו כנגד האמהות שלו והן אלו אשר מבקשות לטפל בנאשם ולהשיבו למוטב באמצעות עובדת סוציאלית. ב"כ הנאשם טענה שהנאשם עובר הליך טיפולי בכלא ורק מפאת העומס על שירות המבחן, לא התבקשה הפנייתו. עוד הפנתה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בתיק העיקרי.

ב"כ הנאשם התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם וטענה שאיננו מכביד. כמו כן, ציינה שבגין התיק שצורף היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח כמעט חודשיים ובתיק העיקרי עצור הנאשם יותר מחצי שנה כך שהנאשם עצור למעלה מ-8 חודשים כאשר ידוע שתנאי המעצר קשים. לאור האמור, ביקשה למקם את הנאשם בתוך המתחם שציינה, להטיל עליו 8 חודשי מאסר ולמעשה, להסתפק בתקופת מעצרו. עוד ביקשה להימנע מהשתת קנס שכן בשל תקופת מעצרו הארוכה, עצם תשלום הקנס יפול על כתפי המתלוננות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתבי האישום, שכן הגם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במדרג הגבוה של עבירות האלימות, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כוונו כלפי המתלוננות - אשתו, אמו ואמו החורגת בביתן מבצרן בידי מי שאמור לאהוב אותן ולדאוג לשלומן.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופם ונפשם של בנות התא המשפחתי, ומעשיו מתבטאים בפגיעה בכבודן ובזכותן של המתלוננות לשלום ושלווה.

לעניין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: **"מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג"**.

דברים אלה יפים גם לענייננו שכן אמו, אמו החורגת ואשתו של הנאשם זכאיות לביטחון ושלווה בביתן שהוא כאמור מקום מבצרן. ראו לעניין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: **"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם"**.

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל

"(28.1.2021))."

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בכך, וודאי כאשר הנאשם שב ותוקף את אמו על רקע רצונו לקבל כסף פעם אחר פעם או כאשר הנאשם הפליא מכותיו באשתו וגרם לה לחבלות עד שזו נאלצה להתגונן באמצעות סכין ולהימלט לבית אחיו של הנאשם.

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."

אמנם באת כוח הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד מאחר שמדובר בעבירות אלימות במשפחה ואולם אין ביכולתי לקבל טענה זו. אכן הנאשם התנהג באלימות כלפי בנות משפחתו אולם העבירות בוצעו במרחק זמן רב זה מזו של למעלה משנה, כלפי מתלוננות שונות ועל רקע שונה. בנסיבות אלה לא ניתן לומר שהמדובר במסכת עבריינית אחת ולכן יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים. עם זאת, כן אקבע עונש כולל למעשי הנאשם.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקינן באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של

תקיפת סתם או איומים חמורים (ר' למשל ת"פ 43163-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 5601-09-17 **אגרוף נ' מדינת ישראל**). ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר שיכול יבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וזאת ביחס לנאשם שהורשע בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ואף דחף אותו.

באשר לעבירות שמבוצעות בתוך המשפחה, מנעד הענישה רחב ומשתנה ממקרה למקרה, לעניין זה ראו ברע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

בת"פ (נצ') 10141-03-21 **מדינת ישראל נ' זועבי** (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **חודשיים עבודות שירות בניכוי תקופת מעצרו**.

בת"פ (נצ') 24025-09-17 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר, בהתחשב באיום שאינו ברף חומרה גבוה כלפי האם ושבירת דלת החדר. חרף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכביד. **הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו, ו-4 חודשי מאסר בפועל בתיק זה**.

בת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. **נקבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי**.

בת"פ (חד') 13372-02-18 **מדינת ישראל נ' קבדה** (12.09.18) - הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, **ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא**.

בת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמר לה כי יהרוג אותה וילדיה יישארו יתומים. נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל. **הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי**.

בת"פ 11562-08-13 **מדינת ישראל נ' י.ר.** - הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, ונדון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש הכולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

כאמור, בתיק העיקרי, תקף הנאשם ואיים הן על אמו הביולוגית והן על אמו החורגת מספר פעמים במועדים שונים כשהוא אוחז בסכין עד שנאלצו להיחלץ האחת לעזרתה של השניה, לנעול את ביתן מפני הנאשם ולהתקשר למשטרה. בתיק המצורף, תקף הנאשם את אשתו במספר מועדים כאשר כל תקיפה נסתיימה רק לאחר בריחתה של המתלוננת מביתה למקום אחר ולבסוף, כפי שטענה באת כוח הנאשם, עת התגרשה המתלוננת מהנאשם. יש לזכור שלמתלוננת בתיק המצורף גרם הנאשם לחבלות של ממש בכל חלקי גופה כפי שצוין בכתב האישום המתוקן וכפי שניתן להתרשם מהתמונות שהגישה המאשימה, באופן המעיד על הטרור בו הייתה נתונה בביתה שלה על ידי האיש שבו בטחה ועליו סמכה.

לאור האמור, אני קובע את מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי בין 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל ואת מתחם העונש ההולם לתיק המצורף בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש שהתיישנו זה מכבר.

הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו ולהיפך, כפי שציינה ב"כ המאשימה, את עבירות האלימות בתיק העיקרי ביצע בעוד שמתנהל ההליך בתיק המצורף, ללמדך שאין הנאשם נרתע מאימת הדין וההליך השיפוטי. יתרה מכך, בתיק המצורף הודה הנאשם רק לאחר שמיעת פרשת התביעה ועדות המתלוננת. זוהי כמובן זכותו אך לא ניתן לומר שחסך מהמתלוננת מעמד קשה זה והקל עימה.

מנגד, בתיק העיקרי הודה הנאשם בהזדמנות הראשונה, וחסך זמן שיפוטי יקר הן בהודאתו והן בצירוף התיק.

המתלוננות בתיק העיקרי - אמו ואמו החורגת של הנאשם - הביעו את רצונם בשחרור הנאשם ובקבלת סיוע באמצעות טיפול בנאשם ולא על ידי ענישתו.

הנאשם עצור מזה שישה וחצי חודשים בתיק העיקרי כאשר תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר וודאי בתקופה קשה ומורכבת זו.

במצב דברים זה, אני סבור שיש לנקוט בענישה שמחד תבטא את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את נסיבות ביצוען ואת הפגיעה בערכים המוגנים, אך מנגד יהיה בה כדי להעניק לנאשם נקודת אור, אופטימיות ונקודת מוצא לתחילת חיים טובים יותר, משוקמים יותר ובריאים יותר וזאת ככל שהנאשם יבחר לצעוד בדרך זו ולנצל את ההזדמנות שניתנת לו במסגרת הליך זה.

באשר לעונש המתאים שיש להטיל על הנאשם בתוך המתחמים, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם מעט

מתחת לאמצע המתחמים הנפרדים. באשר לענישה כספית, לאור העובדה שכל ענישה כלכלית תצא ככל הנראה מכיסן של המתלוננות בתיק העיקרי, מצאתי לנכון שלא להשית ענישה כספית.

לאור האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים שיחושבו ממועד מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס הן בתיק העיקרי הנוכחי והן בתיק המצורף - 58571-07-22.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו ממאסרו על עבירות מסוג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ למשך 3 שנים שתחול על עבירות מסוג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה וזאת מיום שחרורו.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.